

bleven søgt, inden man giver Tillæbelse til dets Døtning. Under Nr. 34 ser man, at der er ydet et Bidrag af 2,583 Kr. i Anledning af en Kommissionsforretning i Sorø, deraf er ikke mindre end 2,000 Kr. gaaet til Salær til den for Akademiet antagne Sagsfører. Dette Salær maa i Forhold til de Forretninger, der have været, betragtes som at være meget høit, og man indstiller, at Beløbet bevilges, men finder dog Anrsag til at udtale Ønsket om, at Regjeringen vil øve nogen Kritik over Størrelsen af de Salærer, som kræves ved saadanne Leiligheder. Under Nr. 43 bemærkes, at det personlige Tillæg til Fuldmægtig i Ministeriet, Kaptein Feilberg, foreslaas ham tilstaaet, ikke som personligt Tillæg, men som Honorar, og jeg antager, at Krigsministeren vil bekræfte, at han er enig heri med Udvalget. Under Nr. 56 omtales et Samraad, som Udvalget har havt med den ærede Justitsminister angaaende de Erstatninger, som ere ydede i Anledning af Tab ved Vælumassøren. Det er blevet oplyst for Udvalget, at naar de Erstatninger, der her foreslaas, ydes, vil der rimeligvis ikke være Mere at yde, maaske med Undtagelse af et mindre Beløb. Gaaeste nøiagtigt kunde den ærede Justitsminister ikke meddele det, men vi maa dog antage, at vi saa i det Væsentlige finantzielt ere ude over Følgerne af denne beklagelige Affære. Under Nr. 68 i Betænkningen omtales en Bevilling til Detailberegningerne over de nye projekterede Anlæg ved Kjøbenhavns Banegaard. Vi gjøre ikke nogen Indvending imod dette Beløb, som nok allerede er begyndt at afholdes, idet Foranstaltninger til Arbejderne allerede ere paa begyndte. Men saamtidig med, at Udvalget gaar ind paa denne Bevilling, forbeholder det sig Frihed overfor de forskjellige Projekter til Kjøbenhavnske Banegaarde, som eventuelt maatte komme til at foreligge. Jeg skal endelig henbise til de to Fortegnelse, som findes sidst i Betænkningen. Den ene af dem, der staa opført under Nr. 69, er en Fortegnelse over indkomne Ansøgninger om Laan til Ophørelse af Arbejderboliger i Henhold til Lov af 29de Marts 1887 § 2. Man har ikke nogen Indvending at gjøre mod de Tilfælde, hvor man har givet Afslag paa disse Ansøgninger; men der er dog et Par, ved hvilke man finder Anledning til at gjøre en lille Bemærkning. Det ses, at der ved 4 af disse Ansøgninger, nemlig Nr. 4, 6, 9 og 11 i Anmærkningerne, er anført, at man har fundet, at disse Foretagender ikke skjønedes at falde ind under Lovens Bestemmelse. Det er Udvalget enig i for

de to Sagers Vedkommende; med Hensyn til den 3die er der nogen Tvivl, og angaaende den 4de tro vi, at den ærede Regjering har skjønet urigtig. Man er enig med Regjeringen i, at Nr. 4, et Laan til Ophørelse af en Bygning, indeholdende 5 Arbejderboliger samt Væststue m. B., begjært af Væststuen for en Good-Templarlogi i Nyborg, ikke henhører under Loven. Ligeledes er man enig i, at det under Nr. 11 opførte Svendehjem i Nyborg, hvis Hovedformaal er at staffe midlertidigt Ophold for reisende Svende, heller ikke henhører under Loven. Derimod har man haft nogen Tvivl, om den under Nr. 6 opførte Forening til Oprettelse af Arbejderhjem i Hillerød og Frederiksborg Slotsogne ikke vil henhøre under Loven. Der er imidlertid den Omstændighed ved denne Forening, at Bygningerne ere bestemte for gamle, trængende Arbejdere. Det ses ikke tydeligt, om det er Arbejdere, som have ophørt at være Arbejdere, eller det er ældre Mænd, som endnu ere Arbejdere. I sidste Tilfælde vil der ikke være Noget til Hinder for at henvise dette Tilfælde under Loven; i første Tilfælde vil det derimod ikke henhøre under Loven. Svendeforeningen i Slagelse, hvis Formaal er at tilveiebringe Friboliger, havde ansøgt om Laan til Ophørelse af en Bygning indeholdende 12 Leiligheder for Arbejdere, hvoraf foreløbig 4 Friboliger. Efter hvad der er fremført, kan man ikke skjøne Andet end at denne Forening ubetinget maatte henhøre under Loven. Men for alle de 4 Tilfælde, jeg har nævnt, eller i alt Fald for de to sidste har der været en anden Grund til at afflaa Laanet, hvis Berettigelse Udvalget fuldstændig anerkjender, nemlig at der ikke har været nogen Støtte fra Kommunernes Side, og den Sikkerhed, som Regjeringen er berettiget eller forpligtet til at søge for at tilstaa saadanne Laan, har altsaa ikke været til Stede. Laanenes Nægtelse har derfor ogsaa i disse Tilfælde været fuldstændig berettiget; men det Skøn, som er tilføjet i Anmærkningerne, nærer man som sagt Tvivl om med Hensyn til Arbejderhjemmet i Hillerød, og man kan efter de foreliggende Oplysninger ikke finde, at dette Skøn er rigtigt for Slagelse Svendeforenings Vedkommende. Den anden af disse Beretninger, som slutter Betænkningen, oplyser, hvilke Laan der er ydet til Kommuner til videre Udlaan til Fiskere i de 3 sidste Triantsaar. Udvalget har ikke nogen Bemærkning at gjøre dertil. Jeg henviser ærede Medlemmer, som interessere sig for denne Sag, til disse Oplysninger.